

valget, som ikke nåede at få afgivet betænkning om sagen inden den ordentlige rigsdagssamlings slutning.

I den overordentlige rigsdagssamling 1953 fremsattes lovforslaget i uændret form.

Under sagens behandling i folketinget steg det anslåede beløb for de løbende indtægter — gennem vedtagelsen af ændringsforslag — fra 286,6 mill. kr. til 326,2 mill. kr. og det tilsvarende udgiftsbeløb fra 288,6 mill. kr. til 332,3 mill. kr. Det samlede driftsbudget for 1952—53 (finanslov plus tillægsbevillingslov) stiller sig herefter således: indtægter 2 837,5 mill. kr., udgifter 2 836,6 mill. kr., overskud 0,9 mill. kr.

Tillægsbevillingsforslagets 1. behandling i folketinget formede sig som en almindelig politisk debat, under hvilken såvel resultatet af de lige afholdte folketingsvalg som en række spørgsmål af politisk karakter drøftedes. Under denne debat fremsattes følgende forslag om motiveret dagsorden:

1) Af *H. C. Hansen* (S):

„Idet tinget udtaler, at man savner tillid til regeringen, fortsætter tinget behandlingen af forslag til tillægsbevillingslov.“

2) Af *Bertel Dahlgaard* (RV):

„Idet folketinget udtaler, at alle demokratiske kræfter i folket nu bør forenes om at sikre den nye grundlovs vedtagelse, og at alle større politiske stridsspørgsmål derfor må hvile, indtil grundlovssagen er afgjort, fortsætter tinget behandlingen af forslag til tillægsbevillingslov.“

3) Af *Aksel Larsen* (DK):

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at standse forberedelserne til at modtage fremmede militære styrker på baser i Danmark,

fortsætter tinget behandlingen af forslaget til tillægsbevillingslov.“

Efter forhandlingens slutning vedtog tinget med 78 stemmer mod 67 (S og DK) det af Bertel Dahlgaard stillede dagsordensforslag, som *statsministeren* havde erklæret at regeringen kunne modtage og ville anbefale at man stemte for. Dermed var de øvrige dagsordensforslag bortfaldet.

Til lovforslagets 2. behandling stillede et stort antal ændringsforslag, som alle blev vedtaget, på få undtagelser nær uden afstemning. I den ændrede form vedtoges lovforslaget i folketinget med 85 stemmer mod 6 (DK), idet 7 medlemmer (DR) hverken stemte for eller imod. I landstinget, hvor kommunisterne ikke var repræsenteret efter valget, vedtoges lovforslaget uden modstemmer.